

ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Ἡ ἐπέτειος μνήμη τῆς Ἰσαποστόλου ἁγίας Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (20 Μαΐου) ἀποτελεῖ πολυσήμαντο σταθμὸν στὴν ἀέναη ροὴ τοῦ χρόνου καὶ σὲ τόπο πλούσια εὐλογημένο ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Σταθμὸς στὴν ἱστορία τοῦ τόπου, στὴ γῆ τῆς Νεαπόλεως (σημερινῆς Καβάλας) καὶ τῶν Φιλίππων, ὅπου ὁ οὐρανοδρόμος Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος, ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Τρωάδα τῶν μικρασιατικῶν παραλίων «ἔστησε τοὺς πό-

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Φιλίππων **κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ**

δας Του». Δρασκελίζοντας τὸ βόρειο Αἰγαῖο, ἐκόμισε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Εὐρώπῃ τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας «ἐν Χριστῷ» καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ τὴν παράλιον Νεάπολιν, ἀνηφορίζοντας τὴν λιθοστρωτὴ Ἑγνατία, ποὺ ἔκρινε Ἀνατολὴν μὲ Δύση, στοὺς περιώνυμους Φιλίππους θὰ σταματήσει, γιὰ ν' ἀγναντέψει στοχαστικὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπῃ. Ὁ «κλητὸς Ἀπόστολος» θ' ἀποθέσει πρῶτα τὸ ἀνεξίτηλο ἀποστολικὸ σφράγισμα στὴν πιὸ ἀγαπημένην του Κοινότητα τῶν Φιλίππων καὶ ὕστερα, θεοκίνητο ὄργανο τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, θὰ κηρύξει τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὴν Οἰκουμένη, ἔχοντας τὸν πλοῦτο τῆς θείας Ἀποκαλύψεως ἐνδεδυμένης μὲ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ διαποτισμένης μὲ τὴν ἑλληνικὴ σοφία. Ὁ ἱεροφάντης Παῦλος τοὺς Φιλίππους καθιστᾷ ὡραία Πύλη τῆς σωτικῆς ἀλήθειας καὶ ὁ ἴδιος τὴν καθαγιάζει, συνεχίζοντας τὸν δρόμο τῆς ἱεραποστολῆς ἀνὰ τὰ Ἑθνη.

Σταθμὸς πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ ἡ ἀναδρομὴ στὰ γεγονότα τῆς Ἀνοίξεως τοῦ 50 μ.Χ., στὴ χρονικὴ στιγμή κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ οἱ Σύνοδοί του εὕρισκόμενοι στὴν Τροία προβληματίζονται ποιά κατεύθυνση ν' ἀκολουθήσουν, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τοῦ Φωτισμοῦ.

Τὸ ἀποκαλυπτικὸ ὄραμα τοῦ Μακεδόνα, νὰ Τὸν παρακαλεῖ ἱκετευτικὰ μὲ τὰ λόγια «διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν», καθορίζει τὴν πιὸ πέρα πορεία. Ὡς θεϊκὴ ἐντολὴ ἐρμηνεύεται

σωστά ἡ οὐράνια ὁπτασία, ποὺ ἄμεσα ἐκτελεῖται, γιὰ νὰ βρεθοῦν οἱ Ἀπόστολοι στὴν περιώνυμη πόλιν τῶν Φιλίππων. Ἐδῶ στὴν ὀλιγοήμερὴ παραμονή τους χάρηκαν τὰ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα τοῦ κηρύγματος, καί, ἀσφαλῶς, λυπήθηκαν γιὰ τὴ σύντομη ἀναχώρησή τους διὰ τῆς Ἑγνατίας πρὸς τὴ Θεσσαλονίκη. Ὡστόσο, γύρω ἀπὸ τὸ σπῆμα τῆς πορφυροπώλιδος Λυδίας, μὲ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας της, ὅπως καὶ μὲ ἐκεῖνα τοῦ δεσμοφύλακος, καὶ μὲ ὅλους ὅσους δέχθηκαν τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, –τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐχούσης τὸ «πνεῦμα πύθωνος»– συγκροτήθηκε ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία-Κοινότητα τῶν Φιλίππων.

Σταθμὸς ἀναβαπτισμοῦ καὶ ἐνδυναμώσεως ἡ ἐπίσκεψις στὸ Ναὸ-Βαπτιστήριον τῶν Φιλίππων, παρὰ τὸν Ζυγάκη ποταμὸ. Στὸν ἴδιον ἀκριβῶς τόπο, ὅπου ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ οἱ σύνοδοί του ἀνοίξαν συνομιλία μὲ τὶς συγκεντρωμένες ἐκεῖ γυναῖκες καὶ ἡ Λυδία, γυναῖκα μὲ μικρασιατικὴ καταγωγὴ καὶ φοβούμενη τὸν ἀληθινὸ Θεό, βαπτίσθηκε ἀπὸ τὸν Παῦλο μαζί μὲ τὴν οἰκονομεία της στὰ γάργαρα νερὰ τοῦ ποταμοῦ, ἀφοῦ ὁ Κύριος τὴν ἐφώτισε νὰ ἀκούσει καὶ νὰ δεχθεῖ τὴν διδασκίαν τοῦ Ἀποστόλου.

Σ' αὐτὸν τὸν ἱερὸ τόπο τοῦ βαπτίσματος τῆς πρώτης Χριστιανῆς τῶν Φιλίππων καὶ τῆς Εὐρώπης, στὸν ἄλλο Ἰορδάνη ποταμὸ τῆς Μακεδονίας προσκαλεῖ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τὰ παιδιά της νὰ προσέλθουν εὐλαβικὰ γιὰ τὸν ἀναβαπτισμό τους. Ὅλα βοηθοῦν καὶ περισσότερο τὰ λατρευτικὰ τελούμενα, νὰ βιωθοῦν οἱ ἀπαρχὲς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας, νὰ ζωντανέψουν τὰ θαυμαστὰ γεγονότα καὶ οἱ ἀνεξίτηλες μνῆμες, ποὺ δικαιολογοῦν τὴν ἐν Χριστῷ καύχησιν καὶ τὸ χρέος τῆς συνεχείας καὶ τῆς συνεπειᾶς σ' αὐτά, ποὺ τὸ χριστιανικὸν παρελθὸν μᾶς κατέλιπε. Τὸ ἴδιο ζωντανὸς καὶ ἐπίκαιρος ὁ προτρεπτικὸς λόγος τοῦ Ἀποστόλου μας πρὸς τοὺς Φιλιππησίους φθάνει μέχρι ἐμᾶς: «Αὐτὰ ποὺ ἐμάθατε καὶ παρελάβετε διὰ τῆς διδασκαλίας μου καὶ τὰ ἀκούσατε καὶ τὰ εἶδατε σὲ ὅλη τὴ συμπεριφορὰ μου, αὐτὰ νὰ πράττετε. Καὶ ὁ Θεός, ποὺ εἶναι ὁ χορηγὸς τῆς εἰρήνης, θὰ εἶναι μαζί μας».